

Een onregelmatig verschijnende
nieuwsbrief vanuit
gemeenschapshuis Brandpunt
Zuidhoek 168 – Rotterdam
Telefoon 010 283 92 20

3e jaargang – nummer 2
mei 2004

Brandpunt

www.gemeenschapshuizen.nl
Info@gemeenschapshuizen.nl

Zoals gebruikelijk in het Brandpunt gaan de ontwikkelingen razend snel. Meldden we in de vorige brandbrief nog dat Karel en Lieneke per december het Brandpunt zouden verlaten, inmiddels is dit vervroegd tot juni... Richard en Marian Bossenbroek, met wie we al een tijd in gesprek waren over het wonen in een gemeenschapshuis, zijn bereid het roer in het Brandpunt over te komen nemen. Zij hopen in de eerste week van hun zomervakantie vanuit IJsselmuiden over te komen naar Rotterdam. Verderop in deze brief stellen zij zich aan u voor.

Tijd voor ons dus om per brief alvast afscheid te nemen. We zijn heel dankbaar voor alle steun die we hebben ervaren in de twee jaar die we in het Brandpunt hebben gewoond. We zijn blij een heel klein schakeltje te hebben mogen zijn in het enorme raderwerk van Gods Koninkrijk. IK BEN heeft Zich de getrouwe getoond. De poppetjes veranderen, maar het werk gaat door! We hebben er alle vertrouwen in dat Richard en Marian en Cora, ieder met hun eigen gaven en talenten, door God gebruikt zullen worden om tot Zijn doel te komen met het Brandpunt.

In de voorbije periode is een deel van de financiële steun gekomen uit onze persoonlijke familie- en vriendenkring. Hen willen we vragen deze steun niet te beëindigen na ons vertrek. Het werk gaat gewoon door, en daar is geld voor nodig!

Overigens verhuizen Karel en Lieneke niet alleen naar hun nieuwe huis; Wernher gaat mee! Een mooie tussenstap voor ons allemaal.

In deze twee jaar hebben we geleerd ons geen illusies te maken over ons eigen kunnen. Maar meer nog hebben we geleerd dat we eigenlijk altijd te klein denken van God. Alles heeft zijn bestemde tijd. Vaak een andere tijd dan wij bedacht hadden. Maar Hij heeft het roer stevig vast en zal Zijn werk volmaken.

Laten we met elkaar het Brandpunt de komende maanden dragen in onze gebeden.

Even voorstellen.....familie Bossenbroek; de nieuwe bewoners van het Brandpunt

Wij, Richard en Marian hopen samen met onze kinderen Thomas, Matthias en Thirza als nieuwe vaste bewoners half juli te komen wonen in het Brandpunt. Dat betekent voor ons een grote verhuizing vanuit IJsselmuiden (Ov.) naar Rotterdam. Een weloverwogen beslissing, waarvoor onze Hemelse Vader ons heeft klaargemaakt.

Ons gezin bestaat uit Richard (36), Marian (34), Thomas (10), Matthias (6), Thirza (4) en Shovan (20). Richard is jaren werkzaam geweest als verkoopadviseur binnen de tuinbranche, Marian als begeleider van mensen met een verstandelijke handicap, de kinderen zitten in groep 7, 3 en 1 van de basisschool. Shovan is Koerd en woont sinds juni 2003 in ons gezin en volgt een opleiding in de metaal.

Al langere tijd hebben wij het verlangen om meer missionair bezig te zijn en meer te kunnen doen in het Koninkrijk van God. Richard is reeds enkele jaren bezig met een studie theologie aan de RHZ en wat hij daarmee zou gaan doen was al die jaren onduidelijk. Ondertussen waren we actief betrokken bij het jongerenwerk in onze kerk, de Hervormde gemeente in IJsselmuiden en de laatste jaren hebben we ons ingezet voor jongeren van het AZC in Dronten. Vanuit deze contacten groeide ons huis steeds meer uit tot een open huis en groeide bij ons het verlangen naar meer. Vooral naar het hebben van meer tijd voor de dingen waarmee we bezig waren; het laten zien wie de Heere Jezus is in ons leven. Deze manier van leven vroeg veel van ons, naast het hebben van een gezin, de verantwoordelijkheid naar onze werkgevers, de sociale contacten etc.

Ongeveer twee jaar geleden hadden wij in de krant een artikel gelezen over het Brandpunt. Het sprak ons erg aan. We hebben het uitgeknipt en bewaard, niet kunnen vermoeden dat wij er ooit zouden gaan wonen.

In onze zoektocht naar Gods plan met ons leven kwam steeds dit krantenartikel naar boven, het liet ons niet los waarop uiteindelijk in oktober van vorig jaar een afspraak met Karel en Lieneke volgde. De eerste opzet was om een tweede communityhuis te starten maar toen niet veel later bleek dat Karel en Lieneke hadden besloten dat ze er mee moesten stoppen lag er heel concreet de vraag of wij het Brandpunt wilden overnemen. Zo kwam onze oriëntatie opeens in een stroomversnelling en moest een besluit genomen worden.

Steeds weer wanneer wij in het Brandpunt waren was het goed om daar te zijn, kwam het huis steeds meer naar ons toe, werden we bevestigd vanuit Gods woord en dingen die in ons gezin gebeurden. Na een ontmoeting met Cora, waarmee we een intensief contact zullen hebben en met het bestuur, wat zeker een belangrijke factor is en tot slot een weekend meedraaien in het Brandpunt wisten we: we moeten gaan, onze taak ligt daar. Hierop kregen we van God de bevestiging: Hij die u roept is trouw. Hij houdt Zijn woord. Tess. 5:24.

Wat een bemoediging, wat een geweldige God dienen wij toch!

Ondanks de vele onzekerheden die er op dit moment ervaren we rust en vrede op onze beslissing. We moeten veel loslaten en achterlaten in IJsselmuiden, dat is moeilijk maar we kijken er ook verlangend naar uit en weten we dat het goed is om naar Rotterdam te komen.

Lieneke

Lieve mensen,

Tja, wat moet ik nog schrijven? Als ik bedenk dat we nog maar 6 weken in het Brandpunt zullen wonen, gaat er van alles door me heen. Allereerst heel veel dankbaarheid aan God dat we hier toch twee jaar mochten wonen en zo van dichtbij Gods werk in al die mensen en niet in het laatst in onszelf mochten zien, het is werkelijk een zegen geweest!

Dankbaarheid aan jullie allemaal die met ons meegeleefd en meegestreden hebben, om ons heen stonden met gebed, ons gesteund hebben, zowel financieel als materieel. En hierbij wil ik jullie aanmoedigen hiermee door te gaan, het is zo ontzettend belangrijk!!!

Verder is er aan de ene kant een gevoel van gemis en aan de andere kant een gevoel van opluchting. Het zal héél erg wennen zijn om niet meer zoveel mensen om ons heen te hebben, we zullen meer actie moeten ondernemen, willen we een praatje met iemand maken of intensiever met iemand meeleven. Het zal ook heel wat meer rust geven. Hoewel... een poosje terug dacht ik: Oh, ik heb straks helemaal niks meer te doen! En een leeg gevoel be kroop me een beetje. Maar toen bedacht ik: Gelukkig nemen we de kinderen mee! Dus zal dat wel een beetje meevallen. De waaroms zijn een beetje naar de achtergrond geschoven. Steeds weer en meer ervaar ik: Het is goed zo! God geeft ons een nieuwe plek in de armste wijk van Nederland (wist ik ook niet toen we het huis kochten). Waar, als alles goed mag gaan ons nieuwe kindje geboren zal worden. Een plek waar we ook helemaal onszelf kunnen zijn en ons werk kunnen doen en tot in zekere zin tot rust kunnen komen. Een plek waar God door ons heen mensen wil aanraken met Zijn liefde, waar we als gezin kunnen genieten en leren van elkaar. Wat een zegeningen!!!

Vooralsnog een heleboel veranderingen voor degenen die in het Brandpunt wonen en komen, voor Richard & Marian met hun kinderen en voor ons. Willen jullie voor ons bidden? Dat we de rust en vrede in ons hart mogen bewaren, dat we de tijd nemen om met onze hemelse Vader samen te zijn. Daar heeft Hij ons uiteindelijk voor vrijgekocht! Niet dat we van alles voor Hem zouden gaan doen, maar gewoon, om heel dicht bij Hem te zijn! Wat een grote en heerlijke God!!!

Cora

Lieve allemaal,

Dit is de derde keer dat ik mee mag schrijven in de Brand(punt)brief. En ik kan wel zeggen, dat ik iedere keer weer verbaasd ben over de vele dingen die we met elkaar mee maken.

Nog steeds voel ik mij erg gezegend door hier te mogen wonen. Het is wonen met pijn. Maar is dat

geen leven? Toen Jezus in deze wereld kwam, deed Hij dat om in ons menselijke, gebroken leven te komen. Daar ben ik Hem dagelijks dankbaar voor. Zo kan ik leven. Zo kan iedere bewoner die in het Brandpunt woont leven.

U snapt dat de veranderingen van de komende periode, mij niet in de koude kleren zitten. Karel en Lieneke en hun gezin gaan weg. Zij zijn mensen met wie ik dit half jaar met veel plezier hier heb gewoond en we hebben in elkaar veel gekregen.

Richard en Marian zijn zich druk aan het voorbereiden op hun komen naar Rotterdam. Eerlijk is eerlijk, ik heb hen met een dosis gezond wantrouwen tegemoet getreden in het begin. Wat zou de toekomst met hen in het Brandpunt gaan brengen? Gelukkig, is dit gezonde wantrouwen, in alle realiteit verandert in een gezond vertrouwen. Ook wij krijgen in elkaar veel. En wat? Dat cadeau gaan we de komende periode uitpakken.

En heel stiekem hoop ik, dat we ook na de zomer nog een een mannelijk teamlid erbij krijgen. Dan zijn we weer een voltallig team. Maar dat is Gods stukje van het verhaal en daar blijf ik dus verder vanaf.

Wilt u de komende periode met ons danken? Iedere dag van deze turbulente periode gaan wij uit Gods hand krijgen. Zo zullen we heel dicht bij Zijn Vaderhart zijn, omdat alle goede gave en volmaakte gift uit Dat hart komt. In Dat hart willen wij rusten. Willen jullie zo ons en alle bewoners bij God brengen, zodat we Zijn zegen van rust en vrede mogen ervaren in deze tijd en daarin mogen leven?

liefs van Cora

Doordat we al een tijdje met een teamlid – en dus een huurbetaler – minder draaien, is de financiële situatie niet bepaald rooskleurig te noemen. De financiële commissie heeft zich hierover gebogen en geconstateerd dat er een stevig probleem ligt. Aan de uitgavenkant van de begroting bleek niet te snoeien te zijn, omdat die al zo kaal mogelijk gehouden was. Meer structurele inkomsten zijn dus noodzakelijk. Huurverhoging is een optie, maar niet echt een reële omdat lang niet elke bewoner in staat is huur te betalen, en al helemaal geen hoge! Het zou geweldig zijn wanneer het gat in de begroting kon worden gevuld door mensen die bereid zijn structureel een gift te geven. Wilt u eens overwegen of u mogelijk maandelijks of eens per kwartaal een bijdrage kunt leveren?

Giro 9113589

tnv Com. Gemeenschapshuizen Rotterdam

